

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

XIX. De Seuero, Juliano, ac Macedonio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

cepit edictum , sicut ipsa ostendunt gesta , quæ apud defensorem ciuitatis coram eo confecta sunt. In quibus testatus est , in expulsione Synodi se suscipere edictum. Vnde cum satisfactum fuisse his qui propter Petrum Mogum extra illam ecclesiam communicabant , vnitii sunt ei. Nam usque ad istum Diocorum , in diuisione erat Alexandrina ecclesia.

De Seuero ac Iuliano , ac Macedonio.

C A P U T X I X.

Ho c tempore Macedonius Constantinopolitanus episcopus ab imperatore Anastasio dicitur expulsus , tamquam euangelia falsasset , & maxime illud Apostoli dictum : *Quia apparuit in carne , iustificatum est in spiritu.* Hunc enim mutasse ubi habet (δε) id est , qui monosyllabum Græcum , litera mutata , in α vertisse , & fecisse (ως) id est , ut esset Deus , apparuit per carnem. Tamquam Nestorianus ergo culpatus , expellitur per Seuerum monachum. Is enim Seuerus cum federet prius in monasterio , non suscipiebat Zenonis edictum , nec Petrum Mogum. Deinde sedens in abbatis Romani & Mamæ , qui post eum præfuit , monasterio , exinde missus est permanere Constantinopoli apocrisarius , & fit inter eos qui Petri Moggi erant. Dumque obiiceretur ei , quomodo prius anathematizabas Petrum ? dicebat , quia Petrum anathematizauit Apamenum. Hic Seuerus apud Constantinopolim Synodo derogabat , & affirmabat , quia , ea anathematizata , omnes communicarent , ita ut ob hoc scriberet & ipsi Flauiano , sicut eius significatur epistolis , & ad Maronam lectorem , & Eleusinum & Euthrecium episcopos , & ad Oecumenium scholasticum Isauriæ. Fertur autem expositio eius , quæ ab eo dicta est in inthronismo , in qua & vnituum suscepit Zenonis , & anathematizat Calchedonense Concilium , & communicare se confitetur Alexandrino & Constantinopolitano. Erant autem tunc Constantinopoli Timotheus , Alexandriae vero Ioannes * Machiota. Et tamen dum talis esset , valuit damnare Macedonium , & expellere ab Antiochena sede Flauianum. Sed ipse potitus est episcopatu eius plus quam quinque annis : sed & vexabatur in episcopatu ,

i. Tim. 3.

Hic Seue-
rus auctor
est sc̄t̄ A-
cephalo-
rum.

tamquam anathematizaret quidem Synodum, nominaret autem episcopos Synodi. Cuius expulsio ita contigit se dignoscitur. Mortuo imperatore Anastasio, & Iustino facto imperatore, Seuerus a Vitaliano magistro militum viro religioso & orthodoxo accusatur, quod despiceret imperatoris iussionem, & Synodum non susciperet. Iustinus imperator misit magistrum, ut Seuerus Constantinopolim adduceretur, & redderet causam tractatum suorum, quos fecerat contra Synodum. Iam enim ab ipso pio imperatore Julianus Halicarnasseus episcopus pro eadem sancta Synodo, eo quod eam non recipere, pulsus fuerat sede. Quod sciens Seuerus, & praeuidens quid sibi immineret, clam nocte descendit Seleuciam, & nauim consendens, fugit Alexandriam, ad quam ciuitatem & Julianus fugerat. Ordinatusque est pro eo archiepiscopus Antiochiae Paulus orthodoxus, suscipiens Calchedonensem Synodum. Eo tempore Alexandriae mortuo Dioscoro iuniore, Timotheus ecclesia ipsius suscepserat episcopatum, a quo gratissime suscep-
* Labra-
num.

pti Seuerus & Julianus, sedebant ad * laborem. Sub isto Timotheo, de corruptibili & incorruptibili apud ipsam ecclesiam quæstio mota est hoc modo. Requisuit quidam monachus Seuerum, quid oporteret dicere corpus Domini nostri Iesu Christi, corruptibile, an incorruptibile. Ille respondit ei, sanctos patres corruptibile illud dixisse. Hoc audientes quidam Alexandrinorum, cum requisissent Julianum in alio loco sedentem, quid & ipse diceret de eadem quæstione: ille dixit, sanctos patres contraria dicere. Horum itaque singuli statuere responsum proprium volentes, scripsierunt libros aduersus alterutrum. Qui venientes in multitudinem ciuitatis, ecclesiam illam diuiserunt: & alios quidem fecerunt Corru-
Corrupti-
colæ.
 pticolas appellari: verum incorruptibilitatis assertores, Phantastas. Timotheus vero magis sententiam Seueri Phantasia-
 secutus est. Cui cum diceret Themistius diaconus eius: Si fxx.
 corpus Christi corruptibile est, debemus eum dicere & aliqua ignorasse, sicut de Lazaro.

Hoc Timotheus negauit dicendum. A cuius communi-
 nione Themistius desciscens, schisma fecit. Et ab ipso di-
 cti sunt in Ægypto Themistiani.